

مقدمه

همراه با تغییرات آب و هوا، احتمالاً سلاح های هسته ای خطر اصلی جهان در این قرن به حساب می آید. مفهوم بازدارندگی که تقریباً در پشت تمام هدف های ممکن در رابطه با استقرار سلاح های هسته ای بوده و بخش کلیدی جهت ارائه توجیهی اخلاقی می باشد که توسط تولیدکنندگان و دارندگان این سلاح ها ارائه می گردد. در رابطه با این توجیه، هدف از بازدارندگی، اقدامات تهاجمی و امکان مقابله به مثل با استفاده از این سلاح ها می باشد. این بازدارندگی ممکن است با قصد قبلی یا اعلام شده برای اقدامات تلافی جویانه با استفاده از این سلاح ها افزایش یابد. این قصد ممکن است واقعی یا غیر واقعی باشد. اعمال تجاوزگرانه ای که باید از آنها پیشگیری به عمل بیاید شامل حمله های هسته ای توسط نیروهای رزمی متعارف می باشد. این منشور به منظور بررسی اخلاقی استفاده از خاصیت بازدارندگی کشورهایی که این سلاح ها را در اختیار دارند با طرح هر یک از این سوال ها تهیه گردیده است و این زمینه اصلی منشور را مشخص می کند.

جهت شروع تولید، تجدید و یا به منظور حفظ بازدارندگی هسته ای، هر دولت باید در این زمینه تصمیم مهمی اتخاذ نماید. آیا در هر موردی ملاحظات کافی از ابعاد اخلاقی تصمیم در نظر گرفته می شود؟ آیا این تصمیمات دولت ها مطابق با استانداردهایی که بافت اجتماعی زندگی ملی شان را تایید می کنند، هست؟ شهروندان مسئول امیدوارند که به این قضیه توجه شود. این منشور به منظور کمک به این پروسه تهیه شده است.

اساس مسئولیت فردی

چرا سوال های هسته ای باید به عنوان مسائل مربوط به اخلاق شخصی پاسخ داده شوند :

اگرچه هر فردی در این دنیا در معرض تهدید سلاح های هسته ای قرار دارد، اما این مسئولیت را باید کسانی به عهده بگیرند که قادرند تأثیری بر روی اوضاع داشته باشند، به خصوص اگر سلاح های هسته ای از طرف آنها مستقر شده باشد. این افراد موظفند که وضعیت را به دقت بررسی کنند و سپس اقدام مناسبی را انجام دهند. بنابراین مخاطب موارد زیر شهروندانی هستند که دولت های آنها سلاح های هسته ای در اختیار دارند (بیشتر منظور کشورهایی می باشند که دموکراسی در آنها اعمال می گردد) و هر دولتی که ممکن است به فکر ایجاد سلاح های هسته ای بیفتد. اگر کشورهای تأثیرگذار قصد ارائه یک پیشنهاد موثر و عملی جهت خلع سلاح هسته ای را دارند و با توجه به این که چند کشور پیشرفته تنها به منظور تأمین امنیت خود توسط سلاح های هسته ای دنیا را در معرض خطر قرار دهند، این بحث برای

بقیه ساکنین کره زمین غیر قابل قبول می باشد، لذا در این صورت این وضعیت نیازمند یک تجزیه و تحلیل منطقی و جامع برای خلع سلاح می باشد.

مردم کشورهای دارای سلاح های هسته ای می باید - سیاستمداران و نظامی ها- گردانندگان سلاح های هسته ای را شناسایی کنند، زیرا حداقل در تئوری این مفهوم از آن مستفاد خواهد شد که این کار برای آنها و با پشتیبانی آنها انجام می شود. بنابراین در این منشور اشاره به 'شما' و 'ما' به عنوان شخصی ملی و فردی دارد. به یاد داشته باشید که این مسئله کاملاً شخصی شماست. قبل از اینکه تصمیم بگیرید که سلاح ها باید کنار گذاشته شوند، شما باید آمادگی با رویارویی تمام عواقب آن داشته و تصمیم عملی بگیرید. از طرفی ، اگر سلاح را برای دفاع از خود قبول کنید، پس از نظر اخلاقی ، شما آنها را در دست خود دارید.

گزینه های ضروری اخلاقی

جهت انجام انتخاب های صحیح باید پرسش های بسیاری پاسخ داده شود. این منشور تلاشی برای جمع آوری همه سوالات که دقیقاً با یکدیگر مرتبطند و در بهترین چیدمان قرار داده ایم و روابط بین آنها را هم نشان داده ایم. همه سوال ها طوری تنظیم شده اند که تنها 2 جواب دارند- بلی یا خیر. این رویکرد به منظور تمرکز خواننده بر روی تصمیم گیری روشن در هر مرحله و ارائه تجزیه و تحلیل ساده و کامل است که از طریق آن مسیرهای مختلف تصمیم گیری های ما را به آسانی مقایسه می نماید.

ترتیب پرسشها خود قابل بحث می باشد ، اما اصول زیر به کار گرفته شده اند :

1. ابتدا باید سوالات اساسی و کاربردی پاسخ داده شوند. به طور مثال : *آیا کشتن افراد درست است؟* باید قبل از *آیا می توانیم هزینه های آن را توجیه کنیم؟* باشد.

2. هر راهی را که بروید، شما باید به تمام پرسش های مربوط به نتایج انتخاب شما، پاسخ دهید. بدین معنا که مثلاً یک فرد صلح جو باید با تمام خطرات خلع سلاح یک جانبه روبرو شود. یک ترتیب پیشنهادی و ویژه برای تمام مسائل مهم وجود دارد- تکثیر تسلیحات اتمی ، افزایش قدرت ، تحمیل خطر بر اشخاص ثالث، تخریب محیط زیست ، سوء استفاده از منابع ،تاثیر بر روی جنگ های متعارف و غیره.

3. در برخی موارد ترتیب خیلی مهم نیست، در اینجا موارد به ظاهر ضروری این گونه مطرح می شوند: به عنوان مثال امروزه به نظر می رسد که قبل از افزایش توانایی، بیشتر گسترش سلاح های هسته ای در نظر گرفته می شود.

4. البته شما می توانید ترتیب را با قضاوت خود تغییر دهید مشروط بر اینکه مطمئن باشید هنوز تجزیه و تحلیلی کامل و منطقی است.

آیا خیلی سخت است که در طراحی سوال بی غرض عمل کنیم؟ مسئولیت اثبات به عهده کدام طرف است؟ به هر حال اهمیت سوالات توسط خوانندگان بر اساس نظرشان، در بسیاری از موارد بدون لزوم مرتب کردن مجدد سوالات، منشور را ارزیابی می کنند. از طرفی، در جایی که تغییر قابل ملاحظه ای ایجاد می شود، بررسی و اصلاح منطق پایین دست برای تغییر، سوال بعدی ضمن اطمینان از مطابقت برای ساختاری منطقی، مهم است.

سه طریق مطابق با سه دیدگاه اصلی در منشور وجود دارد.

1. کسانی که نتیجه گیری کردند که سلاح هسته ای غیر اخلاقی است و در نتیجه آن را انکار کرده اند. (42،43)
2. کسانی که آن را بیش از حد خطرناک یا بی اثر و یا به طور غیر مستقیم غیر اخلاقی می دانند و در نتیجه مایل به لغو آن هستند. (احتمالا با خلع سلاح یک جانبه). (44)
3. کسانی که سلاح هسته ای را از نظر اخلاقی قابل قبول و بهترین راه برای امنیت می دانند. (46)
4. اصل مسئولیت فردی حفظ شده است، به طوری که، اگر خصوصا مسیرهای 1 یا 3 را بروید، به پرسش های دشوار بسیاری باید پاسخ دهید. اگر از مسیرهای 1 یا 2 بروید، اقدامات مهم دیگری پیشنهاد می شود. مسیر شماره 3 که برای کشورهای هسته ای است تقریبا مربوط به وضعیت موجود می باشد، نیاز به اقدام کمتری دارد اما نه به معنای مسئولیت کمتر.

یادداشتهای تکمیلی در رابطه با پرسش ها

(یادداشت های مندرج در منشور به وسیله شماره هایی به سوالات و نظرات اختصاص داده شده، مربوط می شود.)

1. " شما آدم نمی کشید " روشی آشنا ولی اساسی که تاکید بر مبانی تاریخی که دال بر ماهیت محکومیت می باشد.

3. منظور از " و غیره" در این منشور " دولت " به " معنای کشور " یا " دولت ملی " در مفهوم مدرن کلمه است.

5. مفهوم در اینجا این است که تلفات غیر نظامی در نظر گرفته نشده اند اما پی آمدهای آن، احتمالی هستند.

6. در اینجا منظور از " سیاست آگاهانه " تلفات اجتناب ناپذیر غیر نظامیان و یا کشتار با کشتلر عمدی که عواقب عملی آگاهانه می باشد، به عنوان مثال بمباران انبوه (Carpet Bombing) شهرها با انبوه جمعیت در جنگ جهانی دوم.

7. قطعاً هدف قرار دادن عمدی افراد غیر نظامی در آغاز جنگ جهانی دوم قابل قبول در نظر گرفته نشده بود. با این حال، در اواخر جنگ متفقین غربی به طور مداوم این کار را انجام می دادند. در طول جنگ جهانی دوم، این سیاست با مخالفت بسیاری روبرو شد اما در سال 1945 یک سابقه یا طرز فکر جدیدی ایجاد شد که در مقابل آن افزایش استفاده از سلاح اتمی که در ژاپن انجام گرفت، گام نسبتاً کوچکی بوده است. این سیاست بمباران های انبوه که در طول جنگ جهانی اتخاذ شد بعداً به طور کلی محکوم گردید. اما این قضاوت اخلاقی در جنگ جهانی دوم برای پوشش سلاح های هسته ای مستقر به عنوان بازدارنده محقق نگردید، مفهومی که تا حدی از سیاست جنگ جهانی دوم مشتق شده است.

9، 10 و 11 در 40 سال اول استفاده از سلاح هسته ای، هدف به کارگیری این سلاح ها جهت اطمینان از نتایج وحشتناک ترین نوع استفاده، عمداً شهرها بودند که البته شامل نابودی زندگی افراد بی گناه و بی شماری بود. با پیشرفت تکنولوژی در هدفگیری دقیق، اکنون سلاح ها می توانند هدف گیری دقیق تری بر روی تأسیسات نظامی، نیروهای تهاجمی یا زیرساخت های حیاتی، عمداً در هر درجه ای داشته باشند و بدین شکل تلفات افراد بیگناه کاهش یابد. احتمال تولید و حفظ سلاح اتمی ممکن است (با این استدلال که یک شکست مطمئن می تواند عامل بازدارنده موثرتری از یک تخریب حتمی باشد). اما سوالات عملی مشکلی با مفاهیم اخلاقی بزرگتری وجود دارد. در نظر گرفتن وجود قدرتی مخرب و وحشتناک، تخریب و تشعشع اتمی طولانی مدت که منجر به قتل عام می شود، نتیجه بدیهی آن این است که جان افراد بی گناه گرفته می شود. اگر شما فکر می کنید که نابودی زندگی افراد بی گناه، نتیجه ی اجتناب ناپذیر از این اقدام است پس می تواند قابل قبول باشد، آنگاه شما می توانید به سوال 10 جواب آری بدهید. اما در این صورت شما باید تصمیم بگیرید که چه اندازه از کشتار قابل توجیه خواهد بود، و برآوردی از میزان کشتار نیز داشته باشید. شما باید در این باره قضاوت کنید و انتظار سطح بالایی از عدم قطعیت در نتیجه را داشته باشید. متأسفانه شما سیاست محکوم

نمودن محدودی که دارید در آن مرحله بدین معنی خواهد بود که شما کاملا قادر خواهید بود که بر علیه یک جنگ هسته ای مبارزه کنید. آیا محدودیت های اخلاقی سیاست شما تاثیر زیادی بر روی اقدامات نیروهای مسلح کشور شما خواهد داشت؟ از دشمن بالقوه شما انتظار می رود که این سناریو را پیش بینی کند و لذا این سلاح هسته ای اولیه می تواند عواقب احتمالی " غیر عمدی " را افزایش دهد. اما آیا بعد از آن شما می توانید به تهدید عملی کشتار های جمعی بدون اعمال تبعیض (همگی) تکیه کنید؟ این سوال ها برای آینده نیستند -- شما باید الان تصمیم بگیرید.

13 آیا پذیرش اخلاقیات در این زمینه تهدید موثری خواهد بود؟

در مرحله اول ، آیا می تواند کاملا موثر باشد؟ بعضی از مردم می گویند که بلی، تا کنون تاثیر داشته است. دیگران خواهند گفت که این شواهد غیر قابل قبول هستند زیرا عواقب ناشی از شکست ، این آزمون را غیر قابل قبول می نماید. چنانچه شکست بخورد چه کسی مسئول عواقب آن خواهد داد؟
ثانیا ، ما باید احتمال استفاده اتفاقی از این سلاح ها را نیز ارزیابی کنیم.
ثالثا ، ما باید تفکر احتمالی روش مهاجم را بررسی کنیم:

14 از هر متجاوز بالقوه ای می توان انتظار تحلیل از واکنش احتمالی شما در وضعیت شکست با سلاح هسته ای فکر کند. او قطعا نتیجه می گیرد که مقابله به مثل هسته ای تحت این شرایط به روشنی بر خلاف هر وجدان آگاه می باشد.

16 این تکرار موثر 13 در روشن نمودن هر چه بیشتر جزئیات اخلاقی و مفاهیم کاربردی است (نظر 14).

18، 19، 20 در این شرایط وضعیت اخلاقی ملتی ، و در نتیجه افراد حامی آن ، یک راز سر به مهر یک دولت می شود. اگر این موضوع جدی گرفته شود، سپس پذیرش این شرایط ملزم به پاسخ به سوال 24 و غیره می شود.

21 نبود قطعیت قانونی؟ اما آیا این تهدید ضمنی است و یا صرفا یک تهدید حتمی؟ اگر چنین است ، تفاوت

آن با 15 چیست؟ چه قدر می خواهید ابهام تولید کنید اگر شما نسبت به حمایت از سلاح هسته ای خودتان مطمئن هستید؟ چگونه این سطح از عدم قطعیت، بر انگیزه تکثیر و تشدید توانایی تسلیحات اتمی و معیارهای حملات پیشگیرانه تاثیر می گذارد؟ کسانی که بر این اصل تکیه می کنند تا سلاح های کشتار جمعی را با وجدان و خیال راحت حفظ کنند، باید به سوال 24 مراجعه کنند.

22 و 23 اگر گروه های افراطی و تروریستی به سلاح های کشتار جمعی دست پیدا کنند، دارای قدرت بسیار زیادی جهت واژگون ساختن سازمان های قانونی و دولتها خواهند شد. برخی از افراد این امر را به عنوان دلیلی برای حفظ سلاح های هسته ای می دانند. از اینرو اینجا 2 سوال برای خلع سلاح کننده ها مطرح شده است. آیا آنها باید در نظر بگیرند که بازدارندگی هسته ای می تواند موثر باشد، و اگر چنین است، آیا از نظر اخلاقی قابل قبول است؟ اگر شما آن تصمیم را برای تروریسم می گیرید، سلاح هسته ای می تواند هم موثر و هم قابل قبول باشد، نتیجه گیری اخلاقی کلی تر از پرسش ها هنوز هم باید قابل اجرا باشد، پس جوابتان شما را به شماره 44 هدایت می کند. سایرین با نظرات دیگر باید به سوال 24 رجوع کنند. مسائل گروه های غیر ملی نیز می تواند به عنوان بخشی از مشکل گسترش سلاح های هسته ای بررسی شود، که در این صورت این امر می تواند یک تست دیگر برای کسانی که حفظ سلاح ها را انتخاب کرده اند، باشد. به عنوان مثال قبل سوال 30.

24 پس از پذیرش سلاح هسته ای در قوانین شما با پرسش های دیگری در رابطه با اینکه آیا این برای کشور شما قابل قبول است که سلاح هسته ای داشته باشد؟ شما باید برسید: آیا ما به اندازه کافی صلاحیت در اختیار داشتن سلاح های کشتار جمعی را داریم؟ شما باید در مورد ثبات و کارآیی دموکراسی خود، اخلاق جمعی و ثبات افراد مسئول که به آن اعتقاد دارند کمک می کنند، به نتیجه برسید.

26 اگر ما تصمیم بگیریم که جهت حفظ امنیتمان به سلاح هسته ای نیاز داریم، پس نباید تعجب کنیم که بقیه هم به این نتیجه برسند. در واقع احتمال چنین تصمیمی بیشتر می شود وقتی که کشورهای دیگر توانایی کشتار جمعی را دارند. نتیجه می تواند ادامه تشدید و گسترش سلاح های هسته ای باشد. این کجا به پایان می رسد؟ سوالات زیر در نتایج عملی گسترش سلاح های هسته ای صرفا مسائل اخلاقی نمی باشند اما سوال اخلاقی دیگر قابل بحثی برای آزمایش پاسخ شما به نتیجه سوال 31 وجود دارد. اکثر مردم به این آزمون نیازی ندارند.

30 این اشاره به افزایش توانایی دارد تا افزایش درگیری. دو جنبه اصلی جهت بررسی وجود دارد: (الف) سابقه تاریخی و (ب) رویکرد نظری. در 40 سال اول "سلاح هسته ای" بیشتر از یک میلیون برابر افزایش توانایی تخریب مرتب با انفجارهایی نظیر آنکه هیروشیما و ناگازاکی را نابود کرد و این در زمانی بود که تمام طرف های درگیر اعتراف کرده بودند که خواهان خلع سلاح چند جانبه می باشند. در پایان جنگ سرد فرصت هایی جهت خلع سلاح پدید آمد اما قابلیت ترسناک مخرب آن هنوز پا برجاست.

(ب) جنون ظاهری جهت کشتارهای بی شمار در نتیجه تولید سلاح هایی می باشد که هدف مقابل سلاح های دیگر قرار گرفته اند، یعنی استقرار آنها به عنوان مقابله با خطر سلاح هسته ای دشمن در نظر گرفته شده است. آیا تامین امنیت از طریق تعادل نا امنی منطقی است؟

34 انحراف از منابع اخلاقی (اخلاقیات محکوم نمودن سلاح های هسته ای) ؟ برای برخی از مردم این اولین سوال است. به طور کلی این افراد حفظ سلاح هسته ای را با هزینه های سری در مقابل نیازهای واقعی ملل در جهان محکوم می کنند. ممکن است آنها بخواهند که منشور را مجددا بر این اساس طراحی کنند ، اما هنوز سوالات اساسی در مورد سلاح هسته ای باید پاسخ داده شوند و در هر صورت آنها هنوز باید سوالات پیرو یادداشت 35 را در نظر بگیرند.

با این حال ، برخی از مردم به سوال 34 بر اساس این که سلاح هسته ای وسیله مقرون به صرفه ای برای دفاع است، جواب آری می دهند و هیچ تعادل و ارتباط مستقیمی بین مخارج در کمک به فقرا و هزینه های دفاعی وجود ندارد. دو رویکرد دیگر باقی می ماند که کاملا متضاد هم هستند : به عنوان یک انتخاب اخلاقی بین رفاه و رویارویی مانند : عشق و اعتماد که متضاد نفرت و ترس می باشند و از لحاظ اقتصادی به عنوان جانشین دیگری برای تامین امنیت است.

35 → 40،38،36 کسانی که صلح جو و خواهان خلع سلاح هستند هنوز باید با عواقب ناشی از مبارزات خود در این جهان که اکنون آنها را بررسی می کنیم توسط مخالفینشان به چالش کشیده شوند :

36 خطرات مختلفی ارائه شده است. : خلع سلاح فوری ممکن است اثرات بی ثبات کننده ای داشته باشد. کاهش تدریجی ظرفیت تولید به سمت صفر ممکن است باعث افزایش انگیزه برای گسترش اهداف ضد مردمی شود و ممکن است شما با انصراف از سلاح های هسته ای عدم نفوذ خود را در جهان خطرناک انتظار داشته باشید.

38 شما باید با چشم انداز طولانی مدت و یا نا محدودی روبرو شوید که در نتیجه قدرتمندترین ابزار شرارت (سلاح هسته ای) می تواند تنها توسط افراد شرور اداره شود. با این حال ، بسیاری از مردم می فهمند که روش های کنترل وجود دارد و اینها نباید با شرارت متحد شوند- اگر این کار را انجام بدهند ، شکست خورده اند.

39 شما در شماره 38 قضاوتی عملی از امکان تحت نفوذ در آوردن سایر کشورها، کرده اید. حالا شما باید تصمیم بگیرید که آیا می توانید این امکان را بپذیرید؟ اگر نمی توانید، پس شاید به سوال 39 پاسخ بدهید. از نظر اخلاقی این بیشتر یک توافق است تا یک قضاوت ساده. (به طور مثال: مسیحیان نباید تعجب کنند که ظهور سلاح های کشتار جمعی آنها را وادار خواهد نمود که درباره آنچه که آنها از مصالحه و آشتی در وهله اول متصورند، تجدید نظر کنند. یعنی، پذیرش جنگی عادلانه در مقابل نمونه ای از آموزش و پیام های حضرت مسیح بود.)

همچنین در اینجا قابل بحث می باشد که جواب مثبت در اصل همان پذیرش حق و یا حتی ضرورت اینکه همه کشورها سلاح هسته ای داشته باشند، خواهد بود. اگر این ها تنها وسایل موثر دفاعی هستند. (سوال 26)

47- در اینجا سوال جدیدی برای جایگزین سلاح ها و نیروهای غیر هسته ای وجود دارد. از اولین روزهای جنگ سرد، کشورهای غربی سلاح های هسته ای را به عنوان عامل بازدارنده در مقابل حمله نیروهای رزمی متعارف مستقر کردند و مسئولیت سیاست " منع آغاز کننده جنگ " را محکوم نکردند. پرسش 47 درباره شکست نیروهای رزمی متعارف نیست، بلکه درباره جلوگیری از تهاجم کشتاری پر قدرت است. (رجوع کنید به سلاح های کشتار جمعی). با این حال، سلاح های هسته ای به طور مستقیم علیه نیروهای رزمی متعارف به کار برده می شوند، همچنین در محدوده این منشور، عنصر بازدارنده در اثر موارد فوق الذکر نیز وجود دارد. در این حالت سوال های 9، 10 و 11 کاربرد دارند.

نکاتی در مورد سایر اقدامات

برای سادگی عمل، این منشور تنها 3 اصل خروجی را نشان می دهد. کسانی که از مسیر 2 به پایان می رسند (نکته 33) در می یابند که آن شامل انواع وضعیت های اخلاقی و عملی تعریف شده هستند، که در واقع چگونه آنها به این مرحله رسیده اند. بنابراین، به منظور تصمیم برای اقدام های دیگر مقتضی است که مسیر تصمیم گیریتان را از آخر مرور کنید تا ببینید چه چیزهایی برای شما قابل قبول و چه چیزهایی برای شما قابل قبول نیست.

همه کشورهای مسلح هسته ای ظرفیت انرژی اتمی غیر نظامی کشور خود را (مثلا مصارف پزشکی) در جهت دستیابی به توانایی برای سلاح های کشتار جمعی نیز مصرف کرده اند. تا حدودی به این دلیل، بسیاری از کسانی که امید به نابودی کامل سلاح های هسته ای را دارند برای انرژی هسته ای هم همین کار را انجام خواهند داد. اما باید متذکر شد که توانایی برای تولید انرژی هسته ای یک مسئله اخلاقی در محدوده این منشور

نمی باشد. با این حال ، این قطعا مهم است که سیاست های موفق فراگیر جهت منع گسترش سلاح هسته ای، توسعه در زمینه انرژی هسته ای در سیاست نابودی و ممنوعیت سلاح های هسته ای کاربرد دارد.

کاربرد و توسعه

جهت کاربرد گسترده، این منشور به عنوان یک سند سکولار طراحی شده است. با این حال از تمام ادیان دعوت می شود تا نسخه ای برای استفاده خود تهیه نمایند. سایر مردم ، ممکن است بخواهند که این منشور را به عنوان بخشی از واکنش های فردی خود اصلاح کنند. لطفا به آدرس زیر مراجعه کنید. لطفا برای دانلود رایگان منشور به آدرس www.nuclearmorality.com مراجعه کنید. نسخه های کاغذی موجود

می باشند. تماس بگیرید با : Martin Birdseye +44 (0)77 6274 6895

martin@nuclearmorality.com

به خاطر داشته باشید ، اگر سلاح های هسته ای از جانب شما مستقر شوند ، شما مسئول خواهید بود.